

Toimintasuunnitelma: Tietoliikenneyhteydet ja digitaalinen televisiotoiminta –jaosto, 2006

1. Yhteenvedo jaoston toiminnasta vuonna 2006

Tietoliikenne- ja digi-TV-jaosto keskittää toimintansa tietoyhteiskuntaneuvoston työn viimeisenä vuotena erityisesti seuraaviin toimiin:

Jaosto ennakoi, seuraa ja arvioi tietoyhteiskuntakehitystä ja sen vaikutuksia. Tämän osalta painopisteinä ovat erityisesti tietoyhteiskuntaneuvoston piirissä valmisteilla oleva uusi tietoyhteiskuntastrategia ja liikenne- ja viestintäministeriössä valmisteilla oleva liikenne- ja viestintäministeriön alaa koskeva uusi arjen tietoyhteiskuntastrategia.

Jaosto selvittää ja pyrkii vaikuttamaan tietoyhteiskuntakehitykseen liittyviin horisontaalisiin asioihin. Tämän osalta painopisteenä on erityisesti tekijänoikeuskysymykset.

Jaosto seuraa tietoyhteiskuntakehitystä koskevia kansainvälisiä asioita ja osallistuu omalta osaltaan Suomen kannan muodostamiseen. Tämän osalta painopisteenä on erityisesti EU:ssa käynnissä oleva lainsäädäntöpakettien uudelleen tarkastelu.

Lisäksi jaosto seuraa ja pyrkii omalta osaltaan edistämään digi-TV –kehitystä, konvergenssikehitystä ja konvergenssinäkökulman huomioimista horisontaalisesti, tietoturva-asioiden kehitystä ja huomiointia sekä tietoliikenneyhteyksien kehitystä.

2. Jaoston toiminnan keskeiset alueet vuonna 2006

2.1 Uusi tietoyhteiskuntastrategia

Kansallista tietoyhteiskuntastrategiaa valmistellaan parhaillaan, ja sen on tarkoitus valmistua kuluvan vuoden aikana. Sen tavoitteena on luoda kansallinen visio, kuvata kansallisen ja kansainvälisen toimintaympäristön muutoksia, määrittää tietoyhteiskuntakehityksen strategiset osa-alueet ja painopisteet, luoda pohjaa suomalaisen (tieto)yhteiskunnan kehitystyölle tulevaisuudessa ja antaa myös eväitä seuraavaan hallitusohjelmaan. Strategian valmistelemiseksi on järjestetty taustakysely internetin kautta, ja sitä taustoittaa myös konsulttityö. Pääministeri on nimittänyt valmistelua varten johtoryhmän.

Jaosto seuraa strategian valmistelua ja pyrkii omalta osaltaan vaikuttamaan näkemystensä mukaisesti tärkeiden asioiden huomioimiseksi strategiassa.

2.2 Ubiikkiyhteiskunta

U-yhteiskunta (ubiikki yhteiskunta, ubiquitous society) on kehittymässä oleva tietoyhteiskunnan seuraava aste, jossa toimintatavat perustuvat aina ja kaikkialla käytettävissä ole-

viin tieto- ja viestintäpalveluihin ja jossa palveluita ei enää käytetä vain ihmisten väliseen kommunikaatioon vaan myös koneiden ja esineiden väliseen viestintään.

Edistyksellisimpien tietoyhteiskuntien tietoyhteiskuntastrategiat perustuvat nykyisin u-ajattelulle. Lajissaan ensimmäinen u-ohjelma hyväksyttiin Japanissa noin vuosi sitten (uJapan), ja vastaava ohjelma on myös Etelä-Korealla. U-strategioilla halutaan näissä maissa erityisesti lisätä laitevalmistuksen kilpailukykyä, sillä u-yhteiskunnassa on keskeistä internetiin liitettyjen entistä monipuolisempien ja monikäyttöisempien sekä älykkäämpien päätelaitteiden hyödyntämien joko viestintään tai automaatioon. Älykkäät päätelaitteet kykenevät toimimaan samalla sekä puhelimenä, kamerana, tv-vastaanottimena tai MP3-soittimena. Lisäksi jo olemassa oleviin tavaroihin, esimerkiksi kodinkoneisiin, lisätään älykkäitä toimintoja ne liitetään verkkoon, niin että ne toimivat kauko-ohjattuna automaattisesti.

U-yhteiskunnan infrastruktuurin muodostavat internet-verkot ja niihin nopeilla tiedonsiirto-tekniikoilla liitetyt päätelaitteet. Päätelaitteet keskustelevat verkon kanssa yhä useammin langattomasti käyttäen hyväkseen nopeita lyhyen kantaman langattomia yhteyksiä. Perinteiset televerkot korvautuvat internet-verkoilla, joten viestintä on halpaa.

Yleistäen tieto- ja viestintäpalvelut tulevat ubiikkiyhteiskunnassa ihmisten arjen huomattomaksi mutta keskeiseksi osaksi. Lähtökohtana on helppokäyttöinen teknologia, jota ei tarvitse "ottaa käyttöön", vaan joka on käytettävissä ympärillämme aina tarpeen mukaan. Ubiikkipalveluita voidaan soveltaa käytännöllisesti katsoen kaikessa inhimillisessä toiminnassa ja kaikilla hallinnonaloilla. Tästä syystä pitää olla yhteiskunnallisesti valppaana, sillä uusiin palveluihin liittyy paljon paitsi potentiaalia myös riskejä. U-yhteiskunnan tarjoama mahdollisuus pitää käyttää hyväksi, sillä uusi teknologia tarjoaa aivan ainutlaatuisia keinoja uudistaa ja tehostaa nykyisiä toimintatapoja. Samalla kehitystä on vahdittava turvallisuuden, luottamuksen ja sosiaalisen tasa-arvon näkökulmasta.

Liikenne- ja viestintäministeriö laatii kevään kuluessa u-strategian omalle toimialalleen eli viestintään ja liikenteeseen. Strategia laaditaan osana ministeriön tulevaisuuskaatsauksia. Strategia yhdistää viestintä- ja liikennepolitiikan. Se ei korvaa vaan täydentää hallituksen tietoyhteiskuntaohjelmaa. Se vastaa tulevaisuuden haasteeseen ja auttaa varautumaan uuden tekniikan esiin marssiin. Se arvioi viestintäpolitiikkaa ihmisten arjen näkökulmasta ja ottaa kantaa keskeisiin eettisiin, tasa-arvo- ja vastuukysymyksiin luoden samalla mahdollisuuksia uusille tekniikoille kehittyä.

Jaosto seuraa liikenne- ja viestintäministeriön u-strategian laadintaa ja voi tarvittaessa pyytää kuultavakseen asiantuntijoita. Jaosto pyrkii toisaalta kiinnittämään huomiota odotettavissa oleviin esimerkiksi tietoturvaan ja tietosuojaan kohdistuviin riskeihin mutta toisaalta omalta osaltaan luotaamaan niitä huomattavia mahdollisuuksia, joita ubiikkiyhteiskunnan kehitykseen liittyy.

2.3 Tekijänoikeudet

Nykyinen tekijänoikeuslainsäädäntö perustuu menneeseen aikaan, jolloin kyse oli lähinnä yksittäisten sisällöntuottajien ja viestimien välisistä suhteista. Tietoyhteiskuntakehityksen myötä ja -tiet ovat moninkertaistuneet ja muuttuneet. Digitaalisessa maailmassa samaa sisältöä jaetaan bittien muodossa useita vaihtoehtoisia reittejä helposti ja nopeasti. Vastaanottajat pystyvät käyttämään keskittyneesti enintään yhtä välinettä kerrallaan. Tekijänoikeuskysymykset ovat muuttuneet kulttuurikysymyksistä teollisuuspolitiikaksi suurten kansainvälisten yhtiöiden omistaessa huomattavan osan erilaisista tekijänoikeuksista.

Monikanavaiseen jakelutiehen siirryttäessä ja uusia digitaalisia palveluja luotaessa törmätään tilanteisiin, joissa tekijänoikeusjärjestelmän jäykkyys ja monimutkaisuus asettavat esteitä tiedon tarkoituksenmukaiselle leviämislle ja kaupallisesti kannattavien palveluiden luomiselle. DRM (lyhenne sanoista Digital Rights Management, suomeksi digitaalinen käyttöoikeuksien hallinta tai käyttöestojen hallinta) on yleisnimi tekniikoille, joilla pyritään rajoittamaan sitä, mitä tietokoneen tai muun mediavastaanottimen käyttäjä DRM-suojattua tietoa käsiinsä saadessaan tälle tiedolle pystyy tekemään. DRM-tekniikka saattaa asettaa rajoituksia esimerkiksi tiedon edelleenlähettämislle, tallentamiselle ja kopioimiselle. Siihen liittyvät oikeudelliset ja tekniset kysymykset ovat huomattavan laajoja. Näitä kysymyksiä ei toistaiseksi ole riittävästi selvitetty kansallisella eikä kansainvälisellä tasolla, ja niiden aiheuttamat kiistat ovat suurelta osin vielä ratkaisemattomia.

Jotta Suomi olisi vuonna 2010 tietoyhteiskunnan kehityksessä tavoitellulla tasolla, tulee tekijänoikeusjärjestelmän perusteellinen uudistaminen aloittaa pikimmiten. Tavoite on suojata tekijänoikeudet tehokkaasti ja mahdollistaa teosten joustava käyttö yksinkertaisin kustannuksin eri jakeluteissa. Kun kyse on myös globaalista asiasta, Suomen tulee olla aloitteellinen asian saattamiseksi laajaan keskusteluun myös EU-tason ja muissa kansainvälisissä organisaatioissa.

Tietoyhteiskuntaneuvosto onkin ehdottanut, että kauppa- ja teollisuusministeriö ja opetusministeriö alkavat valmistella laajapohjaista uudistusta, jossa tekijänoikeuksia arvioidaan syvällisesti yhteiskunnassa tapahtuneen muutoksen perusteella. Valmistelun lähtökohdan ei tule olla kulttuuripoliittinen, vaan teollisuus- ja tietoyhteiskuntapoliittinen.

Jaosto pyrkii jatkossakin toimimaan ehdotuksen edistämiseksi. Edelleen jaosto pyrkii syventämään ehdotustaan. Tämä tapahtuu siten, että jaosto identifioi tekijänoikeuslainsäädännön kipukohtia niin tekniseltä kuin oikeudelliseltakin kannalta, sekä pyrkii löytämään ratkaisuja esitettyihin ongelmiin. Jaoston tavoitteena on valmistella asiasta vähintään muistio vuoden loppuun mennessä. Tehtävät johtopäätökset saattavat myös johtaa aloitteen tekemiseen tietoyhteiskuntaneuvostolle.

Jaosto toimii kiinteässä yhteistyössä päällekkäisyyksiä välttäen sähköinen liiketoiminta, sähköiset palvelut ja sisällöt -jaoston sekä julkishallinnon sähköisen asiainnin -jaoston kanssa.

2.4 konvergenssi

Konvergenssista on puhuttu jo useita vuosia, mutta nyt vasta alkaa markkinoille tulla sellaisia teknisiä sovellutuksia, jotka ovat kuluttajien kannalta riittävän kiinnostavia voidak-

seen saada todellista kaupallista merkitystä. Tällaisia ilmiöitä ovat muun muassa IPTV (eli Internet- televisio tai video) ja VoIP ("Voice over Internet Protocol", "Voice over IP" eli äänipuhelut IP-tekniikkaa käyttäen). Puhutaan myös "Triple play" tai (harvemmin) "Multiple play" –maailmasta. Tälle ei ole yhtä määritelmää, mutta sitä voi kuvailla sanomalla, että kyseessä on markkinointitermi palvelulle, jossa kolmen palvelun (laajakaistainen Internet, (VoIP) ja IPTV) yhdistelmää tarjotaan tilaajalle yhtä laajakaistaliittymää käyttäen.

Edelleen hyvä esimerkki kehittyvistä eri tekniikoita yhteen sovittavista palveluista on kännykkätelevisio tai mobiilimultimedian kehittäminen. Kehitys Suomessa sai alkunsa vuonna 2002, jolloin laajamittaisemmat tekniset kokeilut aloitettiin. Sittemmin pääkaupunkiseudulla järjestettiin vuonna 2005 esikaupallinen kokeilu, jonka tulokset olivat siinä määrin lupaavat, että kaupalliset toimijat pyysivät hallitusta osoittamaan tarvittavat taajuudet ja luvan valtakunnallisen toiminnan aloittamiseen. [Prosessi on nyt loppusuoralla.] Toimiluvan saanut yritys rakentaa mobiilitelevisiotoiminnan mahdollistavan verkon koko maahan. Käytettävä tekniikka on DVB-H, mikä oli markkinoilla toimijoiden toivomus. Verkkotoimiluvan saanut yritys velvoitetaan tarjoamaan verkon kapasiteettia tasapuolisesti ja syrjimättömästi kaikkien halukkaiden palveluoperaattoreiden käyttöön.

Konvergenssikehitys tarjoaa runsaasti paitsi teknisiä niin myös oikeudellisia haasteita. Esimerkiksi VoIP:n osalta keskeisenä haasteena tällä hetkellä on niiden sääntely markkinoilla. Voimassa oleva sähköistä viestintää koskeva lainsäädäntö soveltuu sellaisenaan melko huonosti IP- ja VoIP-tekniikoihin. Toinen konvergenssin kannalta keskeinen ongelmakenttä liittyy yllä mainittuihin tekijänoikeuksiin, mikä esimerkiksi on parhaillaan havaittu ongelmaksi kännykkätelevisio osalta. Pahimmillaan tekijänoikeudellinen sääntely saattaa jopa estää uusien tekniikoiden ja palveluiden kehittymisen. Jaoston toimenpiteistä asiassa on kerrottu kohdassa 2.3.

Konvergenssikehityksen edistämiseksi tulee tekniseltä kannalta varmistaa aito yhteentoinivuus kaikilta osin. Kuluttajille tarjottavien palvelujen tulee olla tarjolla mahdollisimman monien eri jakeluteiden kautta. Tarjottavia palveluita ei tule sitoa vain tiettyihin teknisiin toteutusratkaisuihin. On edistettävä avoimien kansainvälisten standardien kehittymistä ja varmistettava niiden kansallinen käyttöönotto. Sähköisten palveluiden ja tieto- ja viestintätekniisten laitteiden helppokäyttöisyydestä on huolehdittava. Kuluttajille on tarjottava selkeää ja puolueetonta laite- ja palvelutietoa ja tukipalveluita. Jaosto pyrkii omalta osaltaan edistämään tätä kehitystä. Jaosto myös seuraa kilpailun kehittymistä.

2.5 Digitaalinen televisiotoiminta

Digitaalisen televisiotoiminnan kehittämisen osalta jaoston tavoitteena on edesauttaa sisältöjen laajenemista ja rikastumista ja kuluttajia hyödyntävien, helppokäyttöisten ja toimintavarmojen palveluiden ja laitteiden lisääntymistä. Digitaalisen television sisältö- ja palvelutuotantoa edistetään eri hallinnonalojen, Tekesin ja yritysten yhteistyönä.

Jaosto seuraa parlamentaarisen Televisiotoiminta ja Yleisradio Suomessa 2010 -työryhmän raporteissa esitettyjen toimenpide-ehdotusten toteutumista sekä liikenne- ja viestintämi-

nisteriön 4.4.2005 asettaman digitaalista televisiotoimintaa edistävän työryhmän työtä. Työryhmän tehtävänä on 31.8.2007 saakka seurata ja edistää digitaalista televisiotoimintaa sekä tehdä koko työskentelynsä ajan ministeriölle asiassa tarpeelliseksi katsomiaan ehdotuksia. Työryhmä antaa 31.10.2006 mennessä väliraportin toimenpide-ehdotuksineen.

Liikenne- ja viestintäministeriö on myös nimittänyt projektipäällikön edistämään digi-TV:n etenemistä. Digi-tv-projektipäälliköksi on valittu valtiotieteen maisteri, viestintäneuvos Tauno Äijälän. Projektipäällikön tehtävänä on televisiotoiminnan digitalisoinnin toteuttamiseksi tarvittavien käytännön järjestelyjen ideointi ja toimeenpano sekä muiden televisioalan toimijoiden digi-tv-toimenpiteiden koordinointi. Tehtäviin kuuluu mm. yhteydenpito uudistuksen kohde- ja sidosryhmiin, mahdollisten neuvonta- ja asennuspalveluiden organisointi sekä julkisen sektorin digitaalisten valmiuksien edistäminen. Projektipäällikkö huolehtii myös digitaalisen televisiotoiminnan seurantatutkimuksista ja selvityksistä.

ArviD –klusteriohjelmasta on annettu seurantaraportti, jossa annetaan joitakin suosituksia ohjelman tulosten hyödyntämiseksi ja ohjelman jälkeiseksi toiminnaksi. Suosituksissa todetaan muun muassa, että digi-tv-klusterin toiminta pitäisi liittää osaksi laajempaa digitaalisten sisältöjen luomisen ja jakelun kokonaisuutta. Digi-tv:n asema liikenne- ja viestintäministeriössä valmisteltavassa u-strategiassa pitäisi suositusten mukaan selvittää ja kertoa siitä digi-tv-klusterille. Edelleen suosituksissa todetaan, että palvelukehityshankkeiden keskinäiset synergiat ja mahdollisuudet voimien yhdistämiseen tulisi selvittää.

Jaosto seuraa kaikkia toimenpiteitä, joilla pyritään edistämään digi-TV:tä ja pyrkii omalta osaltaan edesauttamaan kehitystä. Jaosto kuulee kokouksissaan tarpeellista määrää asiantuntijoita.

2.6 Tietoliikenneyhteydet

Laajakaistastrategian alkuperäiset tavoitteet on saavutettu. Suomessa piti tavoitteiden mukaan olla vuoden 2005 loppuun mennessä 1.000.000 liittymää. Liittymiä oli 1.1.2006 jo noin 1.200.000. Lisäksi kiinteän verkon laajakaistapalvelujen saatavuuden piti nousta vähintään 95 prosenttiin. Saatavuusluku oli 95,6 prosenttia 1.1.2006. Kolmantena tavoitteena oli, että Suomi säilyisi Euroopan unionissa liittymävertailussa vähintään neljäntenä. Suomi on syyskuussa 2005 kolmantena. Lisätavoitteeksi oli asetettu, että Suomen laajakaistaliittymistä suurimman osan nopeus olisi vuoden 2005 loppuun mennessä vähintään 2 Mbit/s. Tämäkin tavoite on jo saavutettu.

Laajakaistastrategian jäljellä olevina, vielä saavuttamattomina tavoitteina ovat, että vuonna 2007 yleisin laajakaistayhteyden nopeus olisi vähintään 8 Mbit/s ja että 90 prosenttia internet-yhteyksistä olisi laajakaistaisia. Lisätavoitteena on vielä, että Suomi nousisi maailman eturiviin laajakaistapalvelujen käytössä vuoden 2007 loppuun mennessä.

Tietoliikenneyhteyksien kohdalla eräs keskeinen haaste on haja-asutusalueiden laajakaistayhteydet. Myös yhteiskunnan infrastruktuurin kannalta elintärkeiden tietoliikenne- ja viestintäpalveluiden palvelutason, saatavuuden ja käytettävyyden varmistaminen haja-

asutusalueilla on tavoitteena. Vaikeimmin verkottuvat haja-asutusalueet tarvitsevat yhteiskunnallisia tukia, esimerkiksi EU:n rakennerahastojen varoja. Liiketaloudellisesti toimivien yritysten on varauduttava riittävästi poikkeusoloihin. Alueellisten laajakaistastrategioiden toteuttamista ja kuntasektorin yhteistyötä ml seutuverkot edistetään. Eri väestöryhmien pysymistä mukana tietoyhteiskuntakehityksessä pyritään tukemaan esimerkiksi laite- ja yhteyshankintojen verovähennysoikeuden laajentamisella.

Jaosto keskittyy toiminnassaan erityisesti laajakaistaliittymien laadullisten ominaisuuksien edelleen kehittämiseen. Jaosto muodostaa olemassa olevan tiedon pohjalta kokonaisnäemyksen siitä, minkä suuruusluokan investointeja edellytetään laajakaistaverkon nopeuksien nostamiseksi sille tasolle, että myös laadukkaan videokuvan välittäminen laajakaistassa on mahdollista, kuinka suuren osan väestöstä tämän tason palvelu lähivuosina voi katkaa ja mitkä ovat mahdolliset rahoitusmekanismit.

2.7 EU:n legal Review

Sähköisen viestinnän lainsäädäntökehityksen uudelleen tarkastelu on alkamassa vuoden 2006 aikana ja ensimmäinen keskustelu asiasta käytiin jo Iso-Britannian kauden teleministerineuvostossa joulukuussa 2005. Sähköisen viestinnän lainsäädäntöpaketin uudelleen tarkastelusta on odotettavissa alustavia tietoja kesään mennessä ja mahdolliset säädösehdotukset vasta vuoden 2007 alkupuolella tai aivan vuoden 2006 lopussa.

Sähköisen viestinnän lakipaketin uudelleen tarkastelussa on kiteytetysti kyse siitä, miten sähköisen viestinnän markkinoita EU:n alueella säännellään. Suomi on kantanut huolta siitä, että jäsenvaltioiden viestintämarkkinoiden eriaikainen kehitys saattaa hidastaa koko Euroopan kehitystä ja yhteismarkkinoiden kehittymistä alalle. Näin ollen on korostettu, että EU:n sääntelyä ei tulisi asettaa tiettyjen jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneiden viestintämarkkinoiden tasolle vaan että sääntely mahdollistaa jäsenvaltioiden eriaseteisen etenemisen. Itse lainsäädännön tulisi siten voida reagoida innovaatioihin ja markkinaympäristön muutoksiin nykyistä jäykkää ja liiaksi teknologiaorientoitunutta sääntelyä nopeammin. Sääntely tulisi olla myös joustavaa eikä liiaksi yksityiskohtiin kajoavaa. Yhteismarkkinoiden kehitystä tulee kuitenkin arvioida kuluttajan näkökulmasta, minkä vuoksi viestintälainsäädännössä tulee painavasti ottaa huomioon myös kuluttajan ja käyttäjän (perus)oikeudet. Suomi on korostanut uudelleen tarkastelun tärkeyttä ja kiirehtinyt sen tekemistä sekä painottanut, että tulevan lakipaketin nopea ja yhtäaikainen implementointi kaikissa jäsenvaltioissa on yhteismarkkinoiden kehittymisen kannalta olennaisen tärkeää. Nykyisen lakipaketin direktiivit annettiin vuonna 2001 ja niiden implementoinnin määräaika päättyi heinäkuussa 2003. Implementointi on kuitenkin vielä kesken useissa jäsenvaltioissa.

Jaosto seuraa lakipaketin uudelleen käsittelyä sekä asian kansallista valmistelua.

2.8 Tietoturva

Kansallinen tietoturvastrategia laadittiin valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaisesti vuonna 2004. Strategian tavoitteena on edistää kansallista ja kansainvälistä tietoturvallisuusyhteistyötä, edistää kansallista kilpailukykyä ja suomalaisen tieto- ja viestintäalan yritysten toimintamahdollisuuksia, parantaa tietoturvallisuusriskien hallintaa, turvata peruspalveluksien toteutuminen ja kansallinen tietopääoma sekä lisätä tietoturvallisuustietoisuutta ja -osaamista. Sen toimeenpanoa tukee kansallinen tietoturvallisuusasioiden neuvottelukunta. Neuvottelukunta on antanut raporttinsa tietoturva-asioiden edistymisestä valtioneuvostolle vuosina 2004 ja 2005. Neuvottelukunnan toimikausi kestää 31.5.2007 saakka.

Suomi on ollut aktiivinen sen suhteen, että myös Euroopan tasolle laadittaisiin tietoturvallisuusstrategia tietoturvan tasoa kohottamaan. Euroopan yhteisöjen komissio aikoo antaa asiasta tiedonannon kuluvan vuoden kesään mennessä. Asiaa tultaneen käsittelemään Suomen EU-puheenjohtajuuskaudella.

Luottamus ja tietoturva sähköisissä palveluissa (LUOTI) -ohjelma on liikenne- ja viestintäministeriön tietoturvaohjelma vuosille 2005-2006. Sen tavoitteena on uusien monikanavaisten sähköisten palveluiden tietoturvan kehittäminen. LUOTI tuo yhteen yritysten uudet tarpeet ja tietoturva-alan osaamisen. LUODIN ensimmäinen pilotointialue on viihde. Tavoitteena on käytännön hankkeiden avulla kehittää uutta toimintamallia, jossa tietoturva otetaan sähköisiin palveluihin mukaan jo niiden kehittämisen alkuvaiheessa. Lopullisena tavoitteena on kuluttajien luottamuksen lisääminen sähköisiin palveluihin.

Jaosto seuraa tietoturvallisuuteen liittyviä hankkeita ja pyrkii omalta osaltaan siihen, että tietoisuutta tietoturvariskeistä voitaisiin maassamme edelleen nostaa. Tällä on myös liittyvä uuden arjen tietoyhteiskuntastrategian laadintaan liikenne- ja viestintäministeriössä (ks. kohta 2.2).

3 Hankkeiden seuranta

Jaosto seuraa toimialueensa kannalta keskeisten tietoyhteiskuntaohjelman ja muiden hankkeiden ja toimenpiteiden etenemistä.

3.1 Tietoyhteiskuntaohjelman hankkeet

Tietoyhteiskuntaohjelman hankkeista tietoliikenneyhteyksiä ja digitaalista televisiotoimintaa koskevia ovat:

- Kansallisen laajakaistastrategian toteuttaminen (LVM)
- Nopeiden tietoliikenneyhteyksien ulottaminen asteittain kouluihin, kirjastoihin ja yhteispalvelupisteisiin (OPM, SM)
- Digitaaliseen televisiotoimintaan siirtymisen nopeuttamista ja Yleisradio Oy:n asemaa selvittäneen parlamentaarisen työryhmän selvityksen pohjalta toteutettavat toimenpiteet (LVM)

- Selvitys digitaalisen televisiotoiminnan nykytilasta ja siirtymävaiheen nopeuttamisesta (VNK; LVM)
- Alueellisten, kansalaisten käytössä olevien palvelupisteiden varustaminen asteittain julkisin asiakaspäättein (esim. koulut, kirjastot, työvoimatoimistot, yhteis- palvelupisteet, kunnan- ja valtion virastot, OPM, SM, TM)
- Kansallisen tietoturvastrategian toimeenpano (LVM)
- Tekijänoikeuslainsäädännön uudistaminen ja jatkokehitys (OPM)

3.2 Muut hankkeet

Muita tietoliikenneyhteyksiä ja digitaalista televisiotoimintaa koskevia ovat mm.:

- Luottamus ja tietoturva sähköisissä palveluissa LUOTI, LVM
- Digitaalisiin lähetyksiin siirtymistä tukeva tiedotuskampanja, LVM, Viestintävirasto, MTV Oy, YLE Oy, Digita Oy, Suomen Kaapelitelevisioliitto ry

4. Työskentelytavat

Jaosto toimii sekä yhteisissä kokouksissa että virtuaalisesti verkoissa. Jaosto hyödyntää jäsenistönsä ja asiantuntijoidensa laajaa osaamista jakamalla valmisteluvastuuta sisäisesti mm. alustusten muodossa. Jaosto kutsuu kokouksiinsa ulkopuolisia asiantuntijoita alustamaan ajankohtaisia asioita ja esittelemään hankkeita, koskien muun muassa digi-TV:tä, uuden arjen tietoyhteiskuntastrategiaa, kansallista laajakaistastrategiaa ja tekijänoikeuksia.

Jaosto pitää kokouksia sekä liikenne- ja viestintäministeriössä että jäseniensä ja asiantuntijoidensa organisaatioissa. Tällöin kuullaan kulloisenkin isäntäorganisaation ajankohtaiskatsaus.

Jaoston puheenjohtaja ja sihteeri pitävät yhteyttä muiden jaostojen edustajiin ja informoivat jaostoa tästä yhteistyöstä. Jaosto pitää yhteyksiä myös muihin toimintansa kannalta keskeisiin tahoihin.

Jaosto pitää yhteyttä tietoyhteiskuntaohjelman sihteeristöön ja tekee suoria aloitteita tietoyhteiskuntaneuvostolle ja sen työskentelyä ohjaavalle ministeriryhmälle.

4. Kokousaikataulu

Jaosto kokoontuu keväällä 2006 seuraavasti: 8.2.2006 klo 14.30, 10.3.2006 klo 9.30, 18.4.2006 klo 15 ja 24.5.2006 klo 10.30. Syyskaudella pidettäneen kolme kokousta.